

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu var det jo fru Charlotte Antonsen selv, der i sit ordførerindlæg valgte at bringe Irland og den irske situation med Nicetraktaten på banen, og når man overhovedet bringer det op, er det svært at forstå det som noget andet end enten et forsøg på at presse irerne eller et forsøg på allerede nu at bruge det indenrigspolitisk og over for andre EU-lande og sige: Hvis der nu går noget galt med udvidelsen, ja, så er det altså irernes skyld.

Kl. 15.10

Enten bruger man det til at presse dem ved en folkeafstemning, eller også vil man bruge det som en dårlig undskyldning for den ambition, man selv lægger for dagen. Det er svært at finde ud af, hvorfor fru Charlotte Antonsen ellers vælger at bringe det op. Hvis det er et rent irsk anliggende, som fru Charlotte Antonsen siger, og det skal betragtes som sådan, og man i virkeligheden ikke rigtig skal forholde sig til det og gå videre ind i det, hvorfor blev det så bragt op i ordførertalen? Det kan jeg ikke få til at hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg bragte det op i ordførertalen, fordi det er relevant. Jeg synes nemlig, det er vigtigt, at vi fortæller befolkningen, at Østudvidelsen er en prioritet for Danmark, men ikke nogen let sag, og at Irland ligesom Cypern, landbrugspolitik og strukturpolitik er et af eksemplerne på, at der er en masse sten, der skal fjernes på vejen, før vi når frem til Østudvidelsen. Det synes jeg er vigtigt at vide, når vi i dag drøfter to formandskaber, og Øst er højt prioriteret i begge formandskaber.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Poul Nyrup Rasmussen som ordfører.

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Dette efterår bliver som bekendt et af de vigtigste i Europas nyere historie. Ikke fordi Danmark skal være formand, men fordi tingene er tilrettelagt sådan, at de beslutninger, der skal træffes under det danske formandskab, får vidtrækkende betydning for hele Europa og dermed også for os.

Jeg synes, vi i dag skal glæde os over, at tingene er lagt rigtig godt til rette for det kommende danske formandskab. Her godt halvvejs igen-

nem det spanske er der gjort fornuftige fremskridt, som også vil gavne vore muligheder for samarbejde. Prioriteterne er klare, og når det gælder udvidelsen, har spanierne i samarbejde med Kommissionen faktisk stille og roligt gjort kolossale fremskridt i forhandlingerne med ansøgerlandene. Det ligger rigtig godt, synes jeg vi må sige som en helt overordnet vurdering.

Når det gælder det indre marked, er resultaterne derimod ikke imponerende. EU-topmødet i Barcelona levede ikke op til Socialdemokratiets forventninger. Der blev taget et lille skridt i retning af åbning af markedet for energi og finanser, men intet reelt fremskridt for mennesker, job og uddannelse, desværre kun pæne ord. Jeg havde gerne set en stærkere indsats fra dansk side. Politiske resultater kommer nu engang ikke af sig selv, der skal arbejdes målrettet og beslutsomt, og det skal der også under det danske formandskab.

Formandskabet for det europæiske samarbejde er en stor opgave. Særinteresser må træde i baggrunden, og de klare fælles interesser må bringes i forgrunden. Men hvis vi skal sætte præg, hvis vi skal gøre en forskel, må det danske formandskab bygge på klare holdninger, klare prioriteringer og lederskab. Man skal vide, hvor man vil hen, og der skal meldes klart ud.

Vi ved fra det finske, det portugisiske og ikke mindst fra det svenske formandskab, at det kan nytte. Klare holdninger og ledelse kan sætte præg. Sverige sagde eksempelvis, at man ville bygge formandskabet på tre prioriteter, nemlig udvidelsen, beskæftigelsen og miljøet, og man gjorde rent faktisk fremskridt på alle tre områder.

Jeg vil opfordre regeringen til at være lige så klar i mælet. Det danske formandskab i 1993 viste os jo, at det kan lade sig gøre at sætte præg. Det var her, grundlaget blev skabt for målet om et helt Europa, og de konkrete kriterier i det arbejde, der skal føre frem til udvidelsen af EU, blev fastlagt her. Udvidelsen var dengang det vigtigste for Socialdemokratiet, og det er fortsat det vigtigste.

Jeg vil gerne være meget klar: Socialdemokratiet ønsker at se afslutningen på et 10-årigt dansk udenrigspolitisk arbejde fra København i 1993 til København i 2002, den største og vigtigste periode i dansk udenrigspolitisk arbejde efter krigen. Regeringen har alle muligheder for at gøre det arbejde færdigt, at slutte den historiske cirkel her i Danmark, hvor den startede. Det er nok værd at sætte kræfterne ind på, og jeg vil